

QUYỀN LỢI ĐÓNG CHÍNH QUYỀN CỦA NGƯỜI DÂN

Tác Giả: Lê Duy San

Thứ Bảy, 16 Tháng 7 Năm 2011 05:04

Chính quyền Do Dân mà ra, Vì Dân mà Phäc Vß

Näu chính quyền không Do Dân và không Vì Dân thì phải làm sao ?

Đây là câu hỏi đäc toàn dân Viãt Nam đäc ra đäi väi nhà cäm quyền đäc täi, tham nhäng, phän quäc và bán näc cäa đäng cäng sän Viãt Nam

Đem đäi nghĩa thäng hung tàn

Läy chí nhân thay cäng bäo .

Nguyễn Trßi

Chính Quyền là do Dân mà ra. Không có Dân làm sao có Näc? Không có Näc làm sao có Chính Quyền? Bäi väy, näu Chính Quyền nä nên täi tä, không biät phäc vä cho ngäi Dân, bäo vä quyền läi và tính mäng cäa ngäi Dân, mà chä biät tham nhäng, hiäp đáp ngäi dân thì ngäi Dân phải tìm cách lät đä Chính Quyền đä läp mät chính quyền khác có läi cho mình. Đó là Quyền Lät Đä Chính Quyền cäa ngäi Dân trong mät näc.

I/ Nguän gäc quyền lät đä chính quyền cäa ngäi dân.

a/ Trong häc thuyết Nhân Trä Chä Nghĩa cäa Khäng Mänh.

Ngô i c m quy n x a th ng d a vào i nói: ``Quân x th n t , th n b t t , b t trung. Ph x t vong, t b t vong, b t hi u`` c a ng i x a và đã hi u theo nghĩa đen c a t ng ch nh sau: ``Vua x ch t, mà (b y tôi) kháng c là b t trung. Cha b o ch t, mà (con) còn luy n ti c cu c đ i là b t hi u, không x ng đáng là đ i tr ng phu, là nam t hán``. Hai câu giáo đ u này c a Nho Giáo đã ng tr Vi t Nam cũng nh Trung Hoa t nhi u ngàn năm tr c và đã đ c ng i c m quy n th i đó t c các vua chúa ngày x a căn c vào đó đ tr n c m t cách đ c tài, đ c đoán.

Th c ra thì m c dù quan ni m Vua là Thiên T , nh ng theo Kh ng T , DÂN cũng là con TR I, ch khác là VUA là con TR NG mà thôi (Phàm nhân giai v n Thiên chi t Thiên t vi chi th nhĩ). Không nh ng th , DÂN m i là ng i đáng quý nh t (Dân vi quý, Xã T c th chi, Quân vi khinh). Th c v y, không có DÂN thì làm gì có n c ? Không có n c thì làm gì có vua ? B i v y, dù là Thiên T , làm gì cũng ph i theo ý tr i mà ngày nay ta ph i hi u là ý Dân. Thu n theo ý TR I thì S NG, ngh ch ý TR I thì ph i CH T (Thu n Thiên g a t n, ngh ch Thiên g a vong).

Chính Đ c Kh ng T cũng đã t ng hành x nh v y. Ch có đ u vì ngài ch tr ng NHÂN TRI CH NGHĨA, i s ng đ i ch quân ch chuyên ch nên cách gi i quy t c a ngài đ ph b nh ng ông vua tàn ác, b o ng c không th thuy t gi ng công khai mà ch âm th m nh ng v n không thi u ph n tích c c và dũng c m, đó là s ra đi (treo áo t quan) và tìm ng i khác x ng đáng h n đ phù tr mà v n không mang ti ng là b t trung, là ph n ngh ch. M t khi nh ng ng i tài gi i đã b ra đi h t thì ch ng s m thì mu n, ông vua tàn ác b o ng c kia cũng b m t ngôi, m t n c.

Đ c chuy n Đ c Kh ng T b n c L trong cu n Ôn C Tri Tân, T p 2 trang 657 c a M ng Bình S n, chúng ta th y Ngài đã đ c vua n c L là L Đ nh Công m i v và phong cho làm T ng Qu c. Ngài đã giúp cho vua n c L ch nh đ n i đ c k c ng trong n c khi n n c L m i ngày m t c ng th nh. Nh ng khi ngài th y L Đ nh Công không còn x ng đáng là m t v vua n a, và cũng không còn th nào c i s a đ c n a vì đã b m t đ u L nên ngài đã b n c L ra đi, sang n c V r i n c T ng, tìm minh ch đ phò tr . Ai dám b o Đ c Kh ng T , m t ng i đã đ ra thuy t Nhân Tr Ch Nghĩa, y Tam C ng Ngũ Th ng làm gi ng c t, là b t trung?

Quan ni m c a Đ c Kh ng T v Trung và Hi u cũng nh Quân, S và Ph , lúc nào cũng ph i đ a vào NHÂN, NGHĨA, L , TRÍ và TÍN. B i v y, không ph i lúc nào cũng ``Quân x th n t ,

thời gian tốt, tốt trung. Phải xem tốt vọng, tốt bất vọng, tốt hi vọng. Câu này sẽ dĩ nhiên luôn luôn nói tới trong thời kỳ phong kiến bất kỳ vì thời nào cũng vậy, hôn quân, bạo chúa, gian thần, nịnh thần thì nhiều mà minh quân, anh quân, trung thần thì ít, nên bọn gian thần, nịnh thần luôn luôn nêu câu này lên để hãm hại trung thần.

Ngày nay, bọn Cộng Sản Trung Hoa và Việt Nam tuy bề ngoài thì để phá chế độ quân chủ, phong kiến, nhưng cũng buộc vào hai chữ TRUNG và HIẾU của Khổng Tử để đàn áp dân chúng cũng như những người bất đồng chính kiến. Nhưng chúng đã sẵn để mọt chút cho phù hợp với xu hướng của thời đại và nhu cầu của chế độ là TRUNG với ĐẾ NG, HIẾU với DÂN. Thúc ra thì bọn chúng (bọn Cộng Sản Việt Nam) chỉ bất DÂN phải TRUNG với ĐẾ NG mà thôi, chứ làm gì có chuyện bọn chúng HIẾU với DÂN? Nếu bọn chúng bất HIẾU với DÂN thì đâu có chuyện hàng triệu người phải bỏ nước ra đi để hàng vạn người phải bỏ xác ngoài biển cả?

Là tốt tôi trung, phải hi vọng là trung với nước, Vua hay Thế Tông chế là người đi diến. Nếu không xem đáng, người bất kỳ tôi trung, nói riêng, công dân tốt, nói chung, không những có quyền mà còn có bổn phận để lên tìm cách phê bình hay đề nghị. Liệu bọn Cộng Sản Việt Nam còn có thể tồn tại được đến bao giờ nếu chúng không thay đổi cách cai trị với dân và cách phân bổ lợi ích với đất nước? Người xưa đã nói: "Thuận Thiên thì thịnh, nghịch Thiên thì vong. Thiên là đây chính là lòng dân. Do đó, nếu chính quyền của một quốc gia không theo để an sinh và hạnh phúc cho dân, mà chỉ tham nhũng và dùng quyền bính của mình để bóc lột và áp bức người dân, người dân có quyền xem để quyền lợi để chính quyền của mình để theo để một chính quyền khác, bất kể lo cho quyền lợi và hạnh phúc của mình hay không.

Đặc biệt với Việt Nam, chúng ta thấy có nhiều bất kỳ tôi đã hi vọng chế TRUNG, chế QUÂN một cách tích cực như vậy, mà cả Chu Văn An, cả Nguyễn Trãi là những điển hình.

b/ Trong bọn Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền của LHQ.

Người soạn hai của Quyên lợi để chính quyền của người dân cũng tìm thấy trong hai bọn Tuyên Ngôn Nhân Quyền và Dân Quyền của Pháp, Tuyên Ngôn Quốc Tế của Hoa Kỳ và nhất là trong bọn Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc.

Điều 21 của Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền đã gián tiếp công nhận quyền lựa chọn chính quyền cộng đồng dân qua quyền bầu cử và ứng cử của công dân như sau:

1. Mọi người đều có quyền tham gia vào việc điều hành xã hội của mình, một cách trực tiếp hay qua các đại biểu được tuyển chọn một cách tự do.
2. Mọi người đều có quyền đón nhận những nhúng dẫm về công cộng của quốc gia một cách bình đẳng.
3. Ý muốn của công dân phải là nền tảng của quyền lực chính quyền. Ý muốn này phải được thể hiện qua các cuộc bầu cử đôn đốc và thực sự, bằng phiếu kín, qua phương thức phổ thông và bình đẳng để phiếu, hay các phương thức tương đương của bầu cử tự do.

II/ Các hình thức thể hiện quyền lựa chọn chính quyền.

a/ Các hình thức ôn hoà.

Tại các nước tự do, dân chủ, khi công dân bắt đầu với chính quyền, họ thường xuyên đóng những quyền tự do đã được luật pháp công nhận như tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, tự do báo chí, quyền bầu cử và ứng cử v.v... để tự bảo vệ những sự bắt đầu của họ và yêu cầu chính quyền phải sửa sai.

Nếu không được, họ sẽ dùng những quy định khác, cũng được luật pháp công nhận, những mệnh lệnh để làm áp lực cho quy định đình công, bãi thị, quy định mít tinh, biểu tình để yêu cầu các người đi diễu hành các dân biểu, nghị sĩ phải đưa các vấn đề mà họ yêu cầu ra trước quốc hội để chờ tước chính phủ (các bộ trưởng) và nếu cần, khi cần trách hoặc đàn hặc (impeachment), cả Tổng Thống. Một Tổng Thống mà đã bị quốc hội đàn hặc thì dù có thoát tội, và không chịu tước chức thì cũng khó lòng mà có thể được tái cử trong nhiệm kỳ tiếp theo.

b/ Các hình thức bạo động.

Tôi các nước theo chế độ độc tài, nhất là chế độ độc tài công sản, các quy định do nhà nước do tổ chức, do ngôn luận, do báo chí v.v...đều bị cấm đoán hoặc cấm người có được tiếp cận, thì cũng chỉ là hình thức. Thí dụ như Điều 69 của Hiến Pháp 1992 của Việt Cộng ghi: “Công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí; có quyền được thông tin; có quyền hội họp, lập hội, biểu tình theo quy định của pháp luật”, rồi chúng đưa ra luật pháp để cấm đoán. Thí dụ như để ngăn cấm những quy định tự do này, Việt Cộng đã ghi vào bộ Hình Luật của chúng hai điều luật sau:

Điều 79, khoản 1 của Luật Hình Sự quy định như “Người nào hoạt động thành lập hay tham gia tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân thì bị phạt như sau: Người tổ chức, người xúi dục, người hoạt động để thực hiện hoặc gây hậu quả nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm, tù chung thân hoặc tử hình”.

Điều 88, Bộ Luật Hình sự Việt Nam quy định như sau về phạm vi: “Tuyên truyền xuyên tạc, phỉ báng chính quyền nhân dân; Tuyên truyền chống ngụy luật để chi phối tranh tâm lý, phao tin bịa đặt, gây hoang mang trong nhân dân; Làm ra, tàng trữ, lưu hành các tài liệu, văn

hoá phàm có nội dung chung Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Người phạm tội có thể bị phạt tù từ ba năm đến mười hai năm. Nếu trước khi phạm tội đã bị kết án thì bị phạt tù từ mười năm đến hai mươi năm”.

Như vậy chúng ta thấy, mặc dù Hiến Pháp Việt Cộng tuy có đề cập tới các quyền tự do cũng bằng không. Làm sao người dân còn có thể lật đổ được chính quyền bằng các biện pháp ôn hòa? Người dân cũng không có thể yêu cầu các Dân Biểu hay Thủ tướng Nghĩ Sĩ đưa Tội phạm hay Chức vụ của nhà nước ra trước Quốc Hội để mà chất vấn (question severely) hay đàn hặc (impeachment) vì họ (các dân biểu hay Thủ tướng Nghĩ Sĩ) đều là người của Đảng (Cộng Sản), đi dĩn cho Đảng chứ không phải là người đi dĩn cho dân. Vì thế có thể nói rằng vì có sự đồng ý các hình thức ôn hoà tới các nước theo chế độ độc tài độc đảng chính quyền là điểu bất khả thi. Vì thế người dân phải có sự đồng ý hình thức bạo động như biểu tình có bạo động, có máu như hô hào ng khiếu nại đòi hỏi những người lãnh đạo phải từ chức, quỵ c hủi phải gục ai tán, đập phá, đốt xe cộ của công an, cảnh sát. Nếu bị công an, cảnh sát dùng những biện pháp mạnh như đánh đập người biểu tình thì người biểu tình chỉ cần dùng gạch đá, gậy gộc hoặc bom xăng đưa tới tình trạng bạo động đổ máu hoặc nội chiến gây nhiễu loạn tang tóc cho dân chúng, không thể lường trước được.

Vì có sự đồng ý những hình thức ôn hoà chứ họ khiếu nại tới các nước dân chủ mà thôi. Bởi vậy tới các nước dân chủ thức sự, không bao giờ xảy ra những cuộc cách mạng đổ máu. Trái lại, tới các nước độc tài quân phiệt hay độc tài Cộng Sản, nếu không có cuộc cách mạng đổ máu, thật khó mà có thể lật đổ được chính quyền của những nước này nhất là tới những nước theo chế độ Cộng Sản. Bởi vì mặc dù những nước này cũng đã ký vào bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền và cũng có ghi vào bản Hiến Pháp của họ. Nhưng trên thực tế, mọi quyền tự do đều bị cấm đoán. Không những thế, họ còn đưa ra những điều luật để hù dọa như điều 79, khoản 1 Bộ Luật Hình Sự Việt Cộng. Điều khoản này quy định “Người nào hoạt động thành lập hay tham gia tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân thì bị phạt như sau: Người tổ chức, người xúi dục, người hoạt động để kích hoạt gây hậu quả nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm, tù chung thân hoặc tử hình” để hù dọa những người muốn xóa bỏ “Quyền lợi độc chính quyền”.

Tóm lại, khi một chế độ không biết chăm lo săn sóc quyền lợi của người dân, không biết bảo vệ quyền lợi của người dân mà chỉ biết tham nhũng, hiếp đáp người dân, không biết lo cho tương lai của dân tộc, thì nên đưa quốc gia tới quốc gia thì người dân có quyền lật đổ chính quyền. Khi mà một chế độ chỉ biết vâng lời ngoại bang, nhượng bộ, nhượng bộ cho ngoại bang và gây ra không biết là bao nhiêu cảnh tang thương, chết chóc cho dân tộc như bản lãnh đạo chế độ Cộng Hoà Chủ Nghĩa VN hiện nay đã làm thì đó là một chế độ phản dân, hại nước, người dân lại càng có lý do

QUYỀN LỢI ĐỐI CHÍNH QUYỀN CỘNG AN NGƯỜI DÂN

Tác Giả: Lê Duy San

Thứ Bảy, 16 Tháng 7 Năm 2011 05:04

chính đáng lợi ích chúng tôi xây dựng một chế độ tốt đẹp hơn. Vì thế việc lợi ích chính quyền Cộng Sản VN hiện nay, không nên là một quyền lợi thi thoảng của người dân mà còn là một nhiệm vụ cao cả của người dân. Ban lãnh đạo Cộng Sản VN không thể vin vào bất cứ lý do gì để trơ ngốc hay cynic trước yêu cầu của khi xã hội đang quyền lợi thi thoảng này.

Ban lãnh đạo Việt Cộng hãy mau mau tỉnh ngộ, đừng để cuộc cách mạng đổ máu xảy ra, thì lúc đó, chắc chắn sẽ không một lực lượng nào có thể ngăn chặn nổi sự giận dữ của người dân. Chắc chắn lúc đó người dân sẽ, không nên tìm kiếm tên đầu xu Việt Cộng, nên tên Công An Việt Cộng ác ôn để thanh toán mà còn thanh toán luôn cả các tên đảng viên cộng sản, các tên công an, và có khi cả các thân nhân của bọn chúng và cả những tên đã dấn hơi bọn chúng để làm giặc hay để các hiệp dân lành.